

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 75 • nummer 11 • november 2020

INHOUD

<i>Een eenzame weg (gedicht)</i>	<i>257</i>
<i>De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (10)</i>	<i>258</i>
<i>Echte vrede, ware vrijheid (5).</i>	<i>263</i>
<i>Het nieuwe lied (5, slot)</i>	<i>266</i>
<i>De dubbele betekenis van Christus' komst (3, slot)</i>	<i>271</i>
<i>Afzondering en eenheid (2)</i>	<i>274</i>
<i>Bereid voor de strijd?</i>	<i>277</i>
<i>Zwoegen zonder de Meester</i>	<i>278</i>
<i>De nederigheid van Gods Zoon</i>	<i>280</i>

Nieuw!

Wat hij moet zijn... als hij met mijn dochter wil trouwen

Schrijver: *Voddie Baucham jr*

Dit boek is een primeur voor ons taalgebied! En dat komt door de heel bijzondere invalshoek die de auteur kiest, vanuit ons perspectief gezien. Bij het doornemen van deze titel viel het de redactie op dat er regelmatig punten in staan waarvan je als Nederlandstalige lezer denkt: 'is dat niet erg eenzijdig?' Toch hebben we gemeend dat het goed is om dit boek aan te bieden, omdat wijzelf en onze opvattingen en gewoontes óók vaak eenzijdig zijn en we door het lezen van dit boek worden aangescherpt. Het is goed om onze overtuigingen en praktijken eens kritisch te bezien in het licht van Gods Woord.

Het is een boek met een boodschap die je niet veel tegenkomt, bijvoorbeeld de gedachte dat je niet alleen moet kijken naar je eigen generatie, maar dat de opvoeding en de begeleiding in het huwelijk doorwerken in de generatie(s) daarna en ook de bijzondere verantwoordelijkheid die vaders hebben naar hun zonen en dochters toe in het begeleiden op de weg naar het huwelijk. Hierdoor steekt dit boek uit boven de vele titels die alleen maar gaan over de vraag hoe je de juiste partner vindt.

We wensen u en jou als lezer van harte Gods zegen toe bij het lezen van dit boek. Doe het bij een geopende Bijbel, dan zal het tot zegen zijn! Laat u aansporen tot mannelijk verantwoordelijkheidsbesef, zoals de Bijbel ons dat laat zien!

Aantal pagina's: 232

Hardcover

Prijs: € 18,50

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Een eenzame weg

Eenzaam, stil en onbegrepen
leefde U, Heere, hier op aard'.
Maar heel weinig mensen zagen
Wie U was, Uw grote waard'.
Nazireeër tussen blinden,
door de leiders steeds gehaat,
die U elke dag vergolden
voor Uw liefde niets dan kwaad.

Eenzaam stond U tussen mensen,
waar U daag'lijks had geleerd,
die U haatten om Uw lessen
en zich hadden afgekeerd.
Eenzaam werd U ook gevonden
in de hof Gethsémané.
Eenzaam hing U die drie uren.
Niemand voelde met U mee...

Heere, Uw grote liefde was het
dat U Zich door God liet slaan.
Vol van dankbare verwond'ring
zien wij U zo eenzaam gaan.
Binnenkort staat rondom U, Heere,
het verlost miljoenenkoor
en wij prijzen en aanbidden
U all' eeuwicheden door.

Paul Waltersbacher

De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (10)

De dichtgemetselde Gouden Poort (Golden Gate) van Jeruzalem

9. De Oostpoort

Met de Oostpoort wordt volgens de algemene mening de oostelijke poort van het tempelplein bedoeld, die ook in verband met de toekomstige tempel van Ezechiël meerdere keren genoemd wordt (Ezech. 40:44). Hier is de muur van het tempelplein tegelijk de oostelijke stadsmuur, zoals de woorden in Ezechiël 47:2 aanduiden: ‘Hij bracht mij naar buiten via de noorderpoort [de tempelmuur] en leidde mij buitenom rond naar de buitenpoort, in de richting die naar het oosten gekeerd is’.

De Oostpoort wijst in de richting van de zonsopgang. Zacharias, de vader van Johannes de Doper, noemt de komende Christus de ‘Opgang uit de hoogte’ (Luk. 1:78). Het woord voor ‘opgang’ (Grieks: *anatolē*) wordt in Lukas 13:29 met ‘Oosten’ vertaald. De (opgaande) zon is een vaak gebruikt beeld van de heerlijkheid van Christus als Mens (zie Matth. 17:2; Openb. 1:16). Hij zal eenmaal als ‘Zon der gerechtigheid opgaan’, als Hij met al Zijn verlost en in heerlijkheid op aarde verschijnt, om de ‘dag van de Heere’, het duizendjarig Rijk, in te leiden (Mal. 4:2; Matth. 24:30; 1 Thess. 3:13; Judas 1:14-15; Openb. 20:6).

Over deze toekomstige heerlijke tijd op de aarde hebben veel profeten uit het Oude Testament geprofeteerd. De profeet Ezechiël beschrijft het heerlijke begin van deze tijd: ‘En zie, de heerlijkheid van de God van Israël kwam uit de richting van het oosten, en Zijn geluid was als het bruisen van machtige wateren, en de aarde werd verlicht vanwege Zijn heerlijkheid ... En de heerlijkheid van de HEERE kwam het huis bin-

nen via de poort die op het oosten uitzag' (Ezech. 43:2,4). Dat zal aan het begin van het duizendjarige Rijk in vervulling gaan. Ten tijde van Ezechiël en van de verwoesting van Jeruzalem door de Chaldeeën had de heerlijkheid van God de tempel via de omgekeerde weg verlaten (Ezech. 10:4,18; 11:23).

De Oostpoort ligt tegenover de Olijfberg, waarop Christus bij Zijn verschijning zal staan, zoals het in Zacharia 14:3-4 staat: 'Dan zal de HEERE uittrekken en tegen die heidenvolken strijden, zoals de dag dat Hij streed, op de dag van de strijd. Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan'. Vandaar is Hij ook voor de ogen van Zijn discipelen door een wolk in de hemel opgenomen. Tegen hen werd gezegd: 'Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal zó komen, op dezelfde wijze als u Hem naar de hemel hebt zien heengaan' (Hand. 1:11).

'Maar voor u die Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan en onder Zijn vleugels zal genezing zijn' (Mal. 4:2).

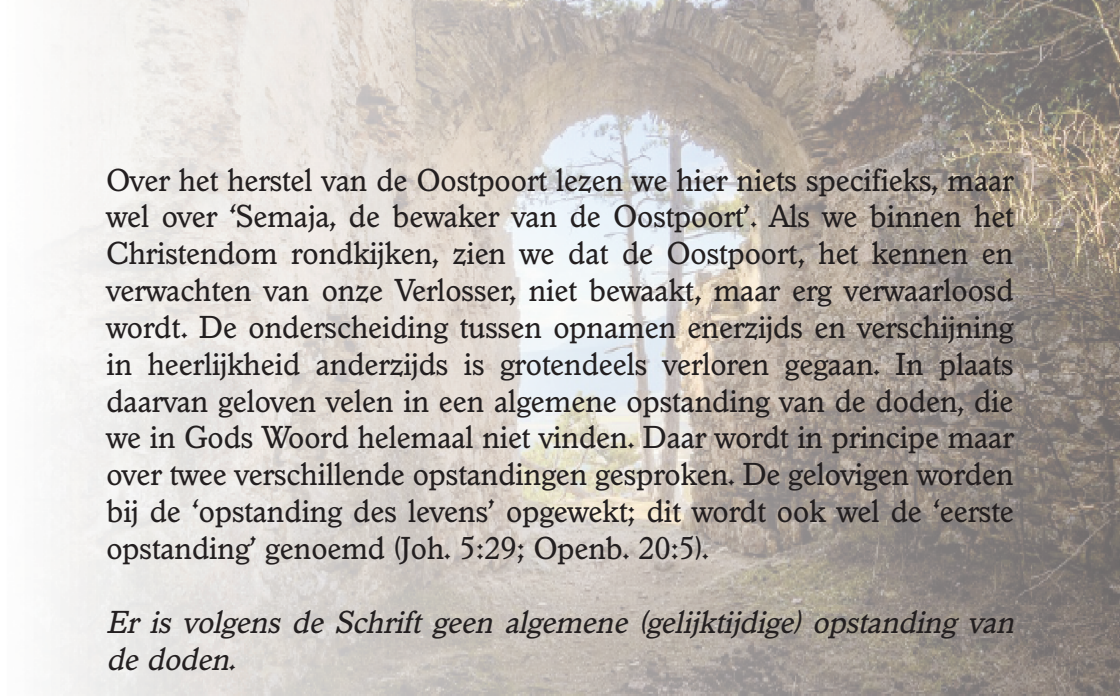
Voordat Christus in heerlijkheid als de 'Zon' verschijnt, zal Hij echter komen om de Zijnen thuis te halen en wel als de 'Morgenster'. Wij weten nu dat de morgenster geen bepaalde ster is, maar in de loop van een jaar telkens een andere (Venus, Jupiter, Mercurius). Wat wij als morgenster kennen, is naast de maan de helderste ster die vóór zonsopgang verschijnt. Die ster licht nog in de nacht, maar verschijnt kort voor het aanbreken van de morgen. **Zo zal ook de Heere Jezus aan het einde van de tegenwoordige 'nacht van de zonde' in de wereld eerst als 'Morgenster' komen om de Zijnen thuis te halen** (zie Rom. 13:12). In het laatste hoofdstuk van de Heilige Schrift zegt Hij over Zichzelf: 'Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om u deze dingen te betuigen in de gemeenten. Ik ben de Wortel en het Geslacht van David, de blinkende Morgenster'. Iets later bekrachtigt Hij: 'Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig'. En het antwoord van de Zijnen daarop luidt: 'Amen, kom, Heere Jezus!' (Openb. 22:16,20).

Petrus noemt het opgaan van de Morgenster ‘in uw harten’ (2 Petr. 1:19). Daarmee wordt het verlangen naar en het verwachten van onze Heere bedoeld. Voordat Christus, onze Morgenster, in werkelijkheid opgaat en de gelovigen thuisgehaald worden, moet Hij in ons hart opgaan, zodat wij Hem meer en meer verwachten.

‘Ik ben de Wortel en het Geslacht van David, de blinkende Morgenster’ (Openb. 22:16).

Onze ‘gelukzalige’ en ‘levende’ hoop als Christenen is de komst van onze Verlosser en wel voor Zijn verschijning en ook voor de zogenoemde tijd van de verdrukking die aan Zijn verschijning voorafgaat (Titus 2:13; 1 Petr. 1:3; 1 Thess. 1:10; Openb. 3:10). Dan zullen alle gelovigen die naar huis gegaan zijn, in heerlijkheid ‘uit de doden’ opgewekt worden (1 Kor. 15:42-49; Fil. 3:11). Wij, de levende gelovigen, zullen veranderd worden en met nieuwe lichamen, die aan Zijn lichaam van de heerlijkheid gelijkvormig zijn, tot Hem opgenomen worden (1 Kor. 15:35-57; 1 Thess. 4:17). Dat geschiedt in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk (1 Kor. 15:52). Daarna zullen wij in eeuwige gelukzaligheid bij Hem zijn en Hem zien zoals Hij is (Fil. 3:21; 1 Joh. 3:2). Onze hoop is geen rustige dood of het ingaan in het paradijs, hoe mooi dat ook mag zijn, maar om altijd met ziel, geest en lichaam **bij de Heere te zijn** (1 Thess. 4:17).

Deze meer uitvoerige beschrijving van de komst van onze Heere, waarbij de opname van de gelovigen zal plaatsvinden en Zijn verschijning om het duizendjarige Rijk op te richten, moet helpen om de Oostpoort die Nehemia noemt, typologisch en geestelijk te verklaren. De Oostpoort spreekt van het verwachten van de komst van Christus. In de eerste plaats is in dit verband Zijn verschijning als Koning van Israël in heerlijkheid te zien. Maar voordat dit plaatsvindt, zal de Heere Jezus alle gelovigen opnemen en hen naar het Vaderhuis brengen (zie Joh. 14:1-3; 1 Thess. 4:15-18). Dat was in de tijd van het Oude Testament nog niet geopenbaard, omdat het tot het ‘geheimenis van Christus’ behoort (zie 1 Kor. 15:51-52). Dat is de Christelijke hoop en verwachting.

Over het herstel van de Oostpoort lezen we hier niets specifiek, maar wel over ‘Semaja, de bewaker van de Oostpoort’. Als we binnen het Christendom rondkijken, zien we dat de Oostpoort, het kennen en verwachten van onze Verlosser, niet bewaakt, maar erg verwaarloosd wordt. De onderscheiding tussen opnamen enerzijds en verschijning in heerlijkheid anderzijds is grotendeels verloren gegaan. In plaats daarvan geloven velen in een algemene opstanding van de doden, die we in Gods Woord helemaal niet vinden. Daar wordt in principe maar over twee verschillende opstandingen gesproken. De gelovigen worden bij de ‘opstanding des levens’ opgewekt; dit wordt ook wel de ‘eerste opstanding’ genoemd (Joh. 5:29; Openb. 20:5).

Er is volgens de Schrift geen algemene (gelijktijdige) opstanding van de doden.

Degenen die in ongelof gestorven zijn, zullen noch bij de opname, noch bij de verschijning van Christus opgewekt worden. Zij maken de ‘opstanding ten oordeel’ aan het einde van het duizendjarige Rijk mee en zullen voor de grote witte troon van Christus, de Rechter, hun eeuwige oordeel der verdoemenis ontvangen (Joh. 5:29; Openb. 20:12-15).

Tijdens Zijn leven op aarde heeft de Heere Jezus Zijn discipelen er al meerdere keren opmerkzaam op gemaakt dat ze voortdurend Zijn wederkomst moeten verwachten. In Lukas 12:36-37 bemoedigt Hij hen met de woorden: ‘Wees gelijk aan mensen die op hun heer wachten, wanneer hij terugkomt van de bruiloft, om als hij komt en klopt, hem terstond open te doen. Welgelukzalig die slaven, die de heer, als hij komt, wakende zal vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij zich zal omgorden, hen zal doen aanliggen en naderkomen om hen te dienen’.

De spoedige wederkomst van Christus is de grote Christelijke hoop. Zijn woorden over de onverschilligheid met betrekking tot Zijn komst zijn daarentegen heel ernstig: ‘Maar als die boze slaaf in zijn hart zou zeggen: Mijn heer wacht niet te komen, en zou beginnen zijn mede-

slaven te slaan en zou eten en drinken met de dronkaards, dan zal de heer van die slaaf komen op een dag dat hij hem niet verwacht en op een uur dat hij het niet weet, en hij zal hem in stukken houwen en hem in het lot van de huichelaars doen delen; daar zal het wenen zijn en het knarsen der tanden' (Matth. 24:48-51). De gezindheid van deze knecht (en het daaruit voortvloeiende gedrag) noemt de Heere 'slecht'! Hij dacht: Ach, de Heere zal wel niet zo spoedig komen – maar juist dat was in Zijn ogen slecht! Moet dat niet ons hart en ons geweten aanspreken?

Daarom zijn juist nu binnen het Christendom mensen zoals Sema-ja, die als 'bewakers van de Oostpoort' zichtbaar zijn, heel erg nodig! De engel van de gemeente in Filadelfia was een goede poortwachter. Tegen hem zegt de Heere: 'Omdat u het woord van Mijn volharding bewaard hebt, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over het hele aardrijk komen zal, om te verzoeken die op de aarde wonen. **Ik kom spoedig, houd wat u hebt**, opdat niemand uw kroon neemt!' (Openb. 3:10-11). De waarheid was niet alleen bekend, maar werd ook in geloof bewaard. Filadelfia had het woord van de volharding van Christus bewaard. Sinds Hij in heerlijkheid aan de rechterhand van God zit, wacht Hij, ja, volhardt Hij tot het moment dat Hij Zijn verlostten tot Zich kan nemen. De Schriftgedeeltes die daarover spreken, zijn in de eerste plaats 'het woord van Mijn volharding' (2 Thess. 3:5; Hebr. 10:13; verg. Rom. 8:23; 1 Kor. 1:7; Gal. 5:5; Fil. 3:20; 1 Thess. 1:10; Titus 2:13; Hebr. 9:28; Judas 1:21).

'Maar Hij, nadat Hij één slachtoffer voor de zonden geofferd heeft, is voor altijd gaan zitten aan de rechterhand van God, en wacht nu totdat Zijn vijanden gelegd worden tot een voetbank voor Zijn voeten' (Hebr. 10:12-13).

Omdat de Heere al bijna 2000 jaar wacht, begrijpen we nu beter waarom er sprake is van volharding. De reden van het wachten wordt in 2 Petrus 3:9 genoemd: '[De] Heere vertraagt de belofte niet, zoals sommigen het voor traagheid houden, maar Hij is lankmoedig over u, om-

dat Hij niet wil dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen'. Dat wij zowel het volharden als de ijver voor het Evangelie kennen en in praktijk brengen mogen.

(Wordt vervolgd).

Arend Remmers

Echte vrede, ware vrijheid (5)

Wat moeten wij dan doen?

Als Góð het offer aanneemt – en Hij heeft dat gedaan; het is trouwens het offer dat Hij Zelf bereid had – ja, dán kunt u zeker zijn dat Hij er volledig door tevredengesteld is.

Maar er is wel iets wat ons aangeboden wordt en wat wij hebben te aanvaarden. 'Tot u is het woord van dit heil gezonden' (Hand. 13:26), luidt de boodschap van de apostel Paulus in de synagoge te Antiochië. En aan Timotheüs schrijft hij: 'Het woord is betrouwbaar en alle aanneming waard' (1 Tim. 1:15). Deze boodschap moeten we aannemen; dat is het enige wat er van ons verwacht wordt. Wij hoeven onszelf niet op te knappen om de boodschap van het heil te kunnen of te mogen aanvaarden. **God verwacht niets anders van ons dan dat we onszelf veroordelen en erkennen zondaars te zijn**, maar Hij verwacht vervolgens ook **dat we dankbaar het goede nieuws aannemen dat spreekt over wat Hij gedaan heeft**. Of anders gezegd: 'bekeer u en geloof het evangelie'. Wij hoeven niet na te gaan of het offer wel aan de eisen van God voldoet; wij moeten alleen de boodschap aangaande het offer aanvaarden.

Is mijn geloof wel goed genoeg?

Laat me nog een voorbeeld mogen geven van een 'verkeerd gebruikte sleutel'. Ik heb daarbij weer twee uitdrukkingen op het oog, te weten 'naar of overeenkomstig uw geloof' en 'naar of overeenkomstig uw Woord'.

In het besef van hun miserabele toestand komen twee blinde mannen bij de Heere Jezus (Matth. 9:27,30). Ze willen door Hem genezen worden. De Heere vraagt hen: 'Gelooft u dat Ik dit doen kan?' Ze zeggen: 'Ja, Heere!' Daarop raakt de Heiland hun ogen aan en zegt Hij: 'U geschiede naar uw geloof'.

'Maar', zegt iemand, 'dat is nu juist mijn moeilijkheid. Ik weet dat het werk is volbracht, maar mijn geloof is zo zwak. Ik kan niet beslag leggen op de zegen als ik dat zou willen'.

Wel, laten we het aangehaalde vers nog eens bekijken en dan op twee dingen letten. Namelijk:

1. Wie is het die zegt: 'U geschiede naar uw geloof'?
2. Op welke grond werd dit gezegd?

Het was de Heere Jezus Die deze woorden sprak en niet de twee blinden. En wat de grondslag betreft: zij verlangden de zegen; zij geloofden dat Christus in staat was hun die te geven.

Maar zij zeiden niet: 'doe ons naar ons geloof'. Waarschijnlijk hebben ze helemaal niet aan hun eigen geloof of gebrek aan geloof gedacht. In ieder geval spraken ze daar niet over! Ze hielden zich alleen bezig met de nood die ze hadden en ze wisten dat Hij in staat was om hen te helpen. Als ze hun overtuiging onder woorden hadden moeten brengen en dan in overeenstemming met de woorden van de Heere, zouden ze gezegd hebben: 'Doe ons naar Uw bekwaamheid'. En dat zou voldoende zijn. Op die grondslag zou Christus gezegd hebben: 'U geschiede naar uw geloof'.

'Maar', zegt iemand, 'als ik niet op mijn geloof moet zien om me daardoor zekerheid te geven, hoe krijg ik dan ooit zekerheid?' Wel, onze zekerheid heeft te maken met Wie Christus is. Er is namelijk een ander 'naar' of 'volgens'. Het antwoord van Maria, die de gezegende onder de vrouwen genoemd wordt, op de boodschap van Gabriël luidt: 'Mij

geschiede naar uw woord' (Luk. 1:38). Wat eenvoudig! Geloof maakt nooit zichzelf tot object. Het ziet op de Heere en verlangt geen andere zekerheid dan die Hij geeft *door Zijn Woord*. En tegen ieder die dat in twijfel trekt, zegt het: 'Zou Hij iets zeggen en het dan niet doen?' (Num. 23:19).

Kort samengevat:

- God heeft het offer dat Christus voor onze zonden gebracht heeft, helemaal aanvaard; uw en mijn waardeoordeel over dat werk wordt niet gevraagd en heeft niets te betekenen.
- God laat de boodschap van het heil verkondigen en het is onze verantwoordelijkheid om dit evangelie aan te nemen en te geloven in Jezus Christus.
- Naar dat geloof reinigt Hij ons en geeft Hij ons vrede en Hij doet dat naar Zijn Woord.

Na deze uiteenzetting wil ik u een persoonlijke vraag stellen: '**Hebt u vrede met God?**' Zo niet, hoe komt dat dan? Aan God ligt het niet...!

Vrede van God

Ons onderwerp heeft nog een ander aspect. De Bijbel spreekt niet alleen over 'vrede *met* God' maar ook over 'vrede *van* God'. Over dat laatste lezen we in Filippi 4:6-7 het volgende: 'Wees in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw begeerten bekend worden bij God. En de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaren in Christus Jezus'.

Hier gaat het dus over een andere vrede dan in Romeinen 5:1. Als we dat verschil niet onderkennen, betekent dat beslist geestelijk verlies! Nu zou men kunnen tegenwerpen dat een verschil in uitdrukking nog geen verschil in betekenis behoeft te betekenen. 'Vrede' is toch 'vrede', hoe je het ook bekijkt. Toch is dat niet waar.

Dat blijkt al uit het feit dat de vrede met God door iets anders aangetast wordt dan de vrede van God. De vrede met God wordt verstoord door zonde en de vrede van God door aardse zorgen. Nu is dit wat onnauwkeurig uitgedrukt en om misverstand te voorkomen moet ik me wat nauwkeuriger uitdrukken. In feite kan de vrede met God namelijk niet meer aangetast of verbroken worden. Wie eenmaal met God verzoend is door het geloof in Jezus Christus, *hééft voor altijd* vrede met God. Als we echter zondigen en dat niet belijden maar in het kwaad blijven voortleven, dan wordt ons besef van de vrede met God wel degelijk aangetast en we kunnen de zekerheid van onze redding totaal kwijtra-ken. In zo'n geval is natuurlijk ook de vrede van God aangetast. Ja die is zelfs daadwerkelijk verdwenen.

Maar voor de vrede van God, die ons dagelijks kan vervullen, is het niet nodig dat we zondigen om hem kwijt te raken. Die vrede raken we ook al kwijt als de aardse zorgen en moeiten ons zo in beslag nemen dat we het uitzicht op de Heere zijn kwijtgeraakt.

Het verschil tussen de twee kunnen we ook zo aangeven dat in het eerste geval *ons geweten verontreinigd* is en in het tweede geval *ons gemoed* (ons hart, onze gedachten) *verontrust* is. We kunnen er ook dit van zeggen: de vrede met God is de vrede die wij hebben; de vrede van God is de vrede die Hij heeft en waarin Hij ons laat delen.

(Wordt vervolgd).

George Cutting

Het nieuwe lied (5, slot)

Voordat wij een conclusie willen trekken, willen wij eerst nog het tweede gedeelte onderzoeken waar in het Nieuwe Testament melding wordt gemaakt van het nieuwe lied.

Openbaring 14

'En zij zongen een nieuw lied voor de troon en voor de vier dieren [levende wezens] en de oudsten' (vs. 3).

Een totaal nieuw toneel, dat wat zijn karakter betreft werkelijk Joods is, geeft hier aanleiding tot het zingen van het nieuwe lied. We hebben nu niet de geopende hemel voor ons, zoals in hoofdstuk 5 van ditzelfde Boek en ook niet de aarde, die voor de oprichting van het Koninkrijk van Christus gereinigd is, zoals in de Psalmen.

Nee, we vinden hier de innige relatie tussen het aardse en het hemelse toneel, gezien vóórdát het historisch zover is. Door deze samenvoeging ontstaat er iets totaal nieuws, waardoor er aanleiding is om het nieuwe lied aan te heffen. Het is wel opmerkelijk dat hier een gedeelte van het uitverkoren volk, dat wil zeggen van het overblijfsel van Juda, in de hemel wordt gezien, terwijl het andere gedeelte van ditzelfde overblijfsel op de aarde gevestigd is. Deze twee groepen zijn niet het overblijfsel van de twaalf stammen en ook niet de grote menigte van verlore volkeren die we in hoofdstuk 7 vinden voorgesteld; nee, het zijn de twee gedeelten van het overblijfsel van Juda.

Ongetwijfeld is dit het hemelse gedeelte dat het martelaarschap heeft ondergaan tijdens de grote verdrukking en dat is heel verschillend van de Gemeente met de opgestane en verheerlijkte heiligen van het Oude Testament. De Gemeente en deze laatstgenoemde heiligen worden samen voorgesteld door de oudsten. En dan zijn er nog de vier levende wezens (de vertaling 'dieren' is niet correct) die het 'geslachte Lam' omringen in de heerlijkheid. Het nieuwe lied wordt ditmaal *voor de troon en voor de vier levende wezens en de oudsten aangeheven*, door deze opgestane hemelse groep.

Het tweede, het aardse gedeelte, wordt ons te zien gegeven terwijl het deel uitmaakt van het gevolg van het Lam op de berg Sion, zo-

als in Psalm 2 wordt gezegd: ‘Ik heb Mijn Koning toch gezalfd over Sion, Mijn heilige berg’. Dit laatste heeft plaats vóórdát Zijn regering met het nieuwe Jeruzalem en de tempel officieel erkend en gevestigd wordt. Van deze 144.000 zijn de helden van David een type. Van deze twee groepen zingt de eerste in de hemel een nieuw lied en zij leert aan de tweede om het op de aarde te zingen. Deze twee sferen waar het nieuwe lied gezongen wordt, worden zo met elkaar verbonden. Er is eenstemmigheid in het verheerlijken van de Zoon van David, van de Messias van Israël, zowel in de hemel als op aarde.

Uit dit alles blijkt wat voor een grote plaats Israël in Gods gedachten inneemt, wat trouwens uit het hele boek Openbaring blijkt. Maar wat hier vooral in het oog valt, is dit: dat **het Lam, staand als geslacht, in het midden van de troon in de hemelse heerlijkheid, dezelfde Persoon is als de Zoon van David, gezalfd op de berg Sion en dat Hij in beide gevallen waardig is dezelfde lof te ontvangen.**

Conclusie

Na deze uitleg – misschien te lang, maar naar we hopen toch nuttig en leerzaam – schijnt het ons toe dat de volgende waarheden ons duidelijk zijn geworden.

1. De *inhoud* van het nieuwe lied is ons alleen in Openbaring 5:9-10 in eigen woorden gegeven. De verheerlijkte heiligen erkennen er het geslachte Lam als de Enige Die waardig is om de raadsbesluiten van God ten opzichte van de wereld uit te voeren, om een koninkrijk op te richten waar alle dingen in de hemelen en op de aarde met God verzoend zullen zijn. In dit lied wordt de verlossing door het bloed van het Lam van mensen uit elk geslacht en taal en volk en natie verheerlijkt. Dit lied kondigt aan dat het Lam aan Zijn geliefden de titel geeft van hemelse koningen en priesters en ook dat zij deel zullen hebben aan Zijn aardse regering.

2. Het lied zelf heeft niet steeds dezelfde waarde en hetzelfde karakter; dit hangt van de omstandigheden af en van de plaats waar het gezongen wordt. Zo is het in Psalm 33 gegrond op het werk van de verlossing, net zoals in Openbaring 5, maar in Psalm 40 op de opstanding van Hem Die ons laat delen in Zijn eigen lofspraak. In de volgende Psalmen verheerlijkt het nieuwe lied de nadering en ten slotte de vestiging van de persoonlijke regering van Christus, waaraan ook Zijn geliefden deel zullen hebben.

3. Wanneer we rekening houden met alles wat we gezegd hebben, dan concluderen wij dat er, om zo te zeggen, verschillende nieuwe liederen zijn. Maar het zijn allemaal gedeeltelijke nabootsingen van het nieuwe lied dat al de verlost en in de heerlijkheid zullen aanheffen in Openbaring 5.

Ten slotte geven we onze uitleg wat de betekenis van de woorden zelf betreft:

1. Het nieuwe lied staat altijd in betrekking tot *de nieuwe omgeving* waarin zij die het zingen, zich bevinden. Zo wordt het in Openbaring 5 gezongen door de opgestane heiligen, die *in de hemel in de heerlijkheid* zijn gekomen. Zo wordt het in de Psalmen en in Jesaja gezongen door het overblijfsel van Israël of door de volken op een vernieuwde aarde, die gereinigd is door de oordelen.

En zij zingen een
nieuw lied en zeggen:
‘U bent waard’

2. Het nieuwe lied staat altijd in betrekking tot het *nieuwe karakter* van hen die het zingen. Het wordt aangeheven door hemelse heiligen van alle tijden, heiligen die opgewekt en verheerlijkt zijn. Het klinkt uit de mond van het aardse overblijfsel van Israël, dat door de bekering de

herstelling van alle dingen heeft beleefd. Het komt uit de mond van de volken die, nadat ze het Evangelie van het Koninkrijk ontvangen hebben en hun afgoden hebben verlaten, verlost zijn door het aannemen van het Evangelie. Om volledig te zijn voegen we eraan toe dat het gezongen wordt door de martelaren van het overblijfsel, nadat ze opgewekt en verheerlijkt zijn; ze heffen het aan in verbinding met het overblijfsel van Juda, dat op de aarde leeft rondom de Messias, Die tot Koning gezalfd is op Sion (Openb. 14).

3. Maar het nieuwe lied verheerlijkt in de eerste plaats de nieuwe karaktertrek waarmee Christus Zich openbaart en de nieuwe heerlijkheid waarmee Hij bekleed is. Het verheerlijkt Zijn overwinning, Zijn waarigheden, Zijn regering in de hemel en op de aarde, Zijn rechten en Zijn roem; dit alles wordt geopenbaard en Zijn verlost worden ermee verbonden. Het verheerlijkt de eeuwige resultaten van Zijn offer en ook van Zijn opstanding, waardoor de oude bedeling een einde genomen heeft en de nieuwe is begonnen.

Hij is dus het enige Voorwerp van het nieuwe lied, Hij Die er in alle opzichten door verheerlijkt wordt, in Zijn overwinning over alles wat Zich tegen Zijn regering verheft! Maar bovendien zien we in het nieuwe lied van Psalm 40 hoe God, Die Christus uit de doden heeft opgewekt, door Christus als Mens verheerlijkt wordt.

Wanneer we dus het nieuwe lied van verschillende kanten bezien, dan merken we op dat het niet altijd op dezelfde plaats gehoord wordt en ook niet door hetzelfde koor wordt gezongen. Maar **wel zien we dat het altijd het lied is van de overwinning van Christus:** overwinning door de dood, door de opstanding, door het oordeel en door de vestiging van Zijn regering!

H. Rossier

De dubbele betekenis van Christus' komst (3, slot)

De Openbaring

Nu is het wel duidelijk dat als de heiligen hun Heere vergezellen wanneer Hij komt om te oordelen, ze daarvoor al bij Hem moeten zijn. Het feit van hun gaan tot Hem vinden we niet in het boek Openbaring, tenzij het ligt besloten – waar wij niet aan twifelen – in het opnemen van het mannelijke kind in hoofdstuk 12. Dit mannelijke kind is Christus en aangezien Christus en de Zijnen onverbrekkelijk verenigd zijn, zijn ze volkomen met Hem één. Gezegend zij Zijn heilige en heerlijke Naam daarvoor!

Maar het is duidelijk niet de bedoeling van het boek Openbaring om ons op de hoogte te stellen van de komst van Christus voor de Zijnen, of hun opname om Hem te ontmoeten in de lucht of hun terugkeer naar het Vaderhuis. Voor deze gezegende gebeurtenissen moeten we ergens anders kijken, bijvoorbeeld in Johannes 14:3, 1 Korinthe 15:23,51,52 en 1 Thessalonika 4:14-17. Laten wij dit duidelijke en heerlijke onderwijs overdenken. Er is geen enkele moeilijkheid, geen onduidelijkheid, geen nevel of vaagheid in deze gedeelten te vinden. Een zuigeling in de genade kan ze begrijpen. Ze laten op de meest duidelijke en eenvoudige manier zien wat de ware Christelijke hoop is, namelijk de komst van Christus om al de Zijnen tot Zich te nemen en hen met Hem terug te brengen naar het huis van Zijn Vader, om daar met Hem te wonen terwijl God in Zijn regeringswegen handelt met Israël en alle volken en door Zijn oordelen de weg voorbereidt om de Eerstgeborene in de wereld te brengen.

We zouden ons kunnen afvragen waarom we de komst van Christus voor de Zijnen niet in het boek Openbaring vinden. Dit is omdat dit boek vooral een oordeelsboek is – een gerechtelijk boek, een rege-

ringsboek, in elk geval hoofdstuk 1 tot en met 20. Daarom wordt zelfs de Gemeente gezien als onder het oordeel. We zien de Gemeente in hoofdstuk 2 en 3 niet als het lichaam of de bruid van Christus, maar als een verantwoordelijk getuigenis op aarde en zij wordt zorgvuldig getoetst en streng beoordeeld door Hem Die tussen de kandelaars wandelt.

Het zou dus niet stroken met het karakter of het onderwerp van dit Bijbelboek als de opname van de Gemeente direct vermeld zou worden. Het laat ons de Gemeente op aarde zien in een situatie van verantwoordelijkheid en wel in de hoofdstukken 2 en 3 onder het kopje 'wat is'. Maar vanaf daar tot hoofdstuk 19 vinden we geen enkel woord over de Gemeente op aarde. Het eenvoudige feit is dat de Gemeente niet op aarde zal zijn in die ernstige periode. *Ze zal samen zijn met haar Hoofd, de Heere Jezus, in de Goddelijke rust van het Vaderhuis.* De verlostten worden in de hoofdstukken 4 en 5 in de hemel gezien, als de vierentwintig gekroonde oudsten. Daar, gezegend zij God, zullen zij zich bevinden terwijl de zegels geopend worden, de trompetten klinken en de schalen met Gods grimmigheid worden uitgestort.

Als we menen dat de Gemeente in Openbaring 6-18 op aarde is, als we haar plaatsen te midden van de apocalyptische oordelen, als we haar door 'de grote verdrukking' laten gaan, als we haar onderwerpen aan 'het uur van de verzoeking, dat over het hele aardrijk zal komen, om te verzoeken hen die op de aarde wonen' (3:10-11), vervalsen we haar positie, beroven we haar van haar erkende voorrechten en weerspreken we de duidelijke en positieve belofte van haar Heere¹.

Nee, geliefde lezer, laat niemand u misleiden, op geen enkele manier. De Gemeente wordt in Openbaring 2 en 3 op aarde gezien. In hoofdstuk 4 en 5 wordt ze, samen met de oudtestamentische gelovigen, ge-

¹ In een toekomstige studie zullen we laten zien dat nadat de Gemeente is opgenomen in de hemel, de Geest van God zowel onder de Joden als onder de heidenen zal werken. Zie Openbaring 7.

zien in de hemel. Er wordt ons in Openbaring niet verteld hoe ze daar komt, maar we zien haar daar wel in heerlijke gemeenschap en heilige aanbidding. En daarna, in hoofdstuk 19, verschijnt de ruiter op het witte paard, *samen met Zijn heiligen*, om het oordeel uit te oefenen over het beest en de valse profeet, om elke vijand en al het kwaad te onderwerpen en om in de heerlijke periode van duizend jaar over de hele aarde te regeren.

Dit is het duidelijke onderwijs van het Nieuwe Testament, waarop we iedereen ernstig willen attenderen. Laat niemand veronderstellen dat wij met dit nadrukkelijke onderwijs dat de Gemeente niet ‘door de grote verdrukking’ zal gaan en niet in ‘het uur van de verzoeking’ zal komen, de bedoeling hebben om Christenen een rustig leven te garanderen. Beslist niet. De ware en normale toestand van de Gemeente in deze wereld en daarom ook van de individuele Christen is juist verdrukking. Zo zegt onze Heere: ‘In de wereld hebt u verdrukking’ (Joh. 16:33) en Paulus schrijft: ‘Wij roemen in de verdrukking’ (Rom. 5:3).

Het gaat er dus niet om dat wij, als wij maar trouw zijn aan Christus, het ons toegewezen deel in deze wereld ontlopen. Maar het feit is dat de hele waarheid van de positie en de verwachting van de Gemeente in dit punt besloten ligt en dáárom vragen wij iedereen zo nadrukkelijk om dit biddend te overwegen.

De Gemeente verlaagd tot iets aards

Het grote doel van de vijand is om de Gemeente van God neer te halen naar een aards niveau, om Christenen volkomen af te laten dwalen van hun door God gegeven hoop, om hen de dingen die God onderscheiden heeft, met elkaar te laten verwarren, om hen zich te laten bezighouden met aardse dingen, zodat ze de *komst* van Christus voor de Zijnen verwarren met Zijn *verschijning* in oordeel over de wereld

Zie
Ik
kom
spoedig!

en ze niet in staat zijn de bruidsliefde en hemelse verwachtingen te ontwikkelen die hen zou moeten kenmerken als leden van het lichaam van Christus. De vijand wil dat zij uitzien naar aardse gebeurtenissen die tussen hen en hun eigen juiste hoop in komen staan, zodat ze niet – zoals God van hen verlangt – reikhalzend en met een vurig verlangen uitzien naar de verschijning van ‘de heldere Morgenster’.

De vijand weet precies wat hem te doen staat. Wij zouden niet onwetend moeten zijn wat zijn plannen betreft, maar ons juist moeten wijden aan de bestudering van het Woord van God, zodat we zonder twijfel ‘de dubbele betekenis’ zullen ontdekken van heerlijke feit van de komst van de Heere.

C.H. Mackintosh

Afzondering en eenheid (2)

Jakob en Mozes werden beiden door Gods Geest geïnspireerd om een speciale zegen aan te kondigen voor Jozefs afstammelingen vanwege zijn trouw en om zijn afzondering van zijn broers te benadrukken.

In zijn zegen voor Jozef (Gen. 49:22-26) zegt Jakob: **‘Jozef is een jonge vruchtbare boom, een jonge vruchtbare boom bij een bron. Elk van zijn takken loopt over de muur’** (vs. 22).

Hij was als de Godvruchtige man uit Psalm 1. Overal waar hij ging, bracht hij zegen, zelfs buiten de ‘muur’ van Israël, naar de Egyptenaren en anderen. Hij was het voorwerp geweest van de meest gruwelijke haat:

‘Boogschutters hebben hem verbitterd, beschoten en hem gehaat. Maar zijn boog bleef gespannen; zijn armen en handen bleven soepel door de handen van de Machtige van Jakob, – vandaar dat Hij de Herder is, de rots van Israël – door de God van je vader, Die je zal

helpen, en door de Almachtige, Die je zal zegenen met zegeningen uit de hemel van boven, met zegeningen uit de watervloed, die beneden ligt, met zegeningen van borsten en baarmoeder. De zegeningen van je vader gaan de zegeningen van mijn vaderen te boven, tot aan de begerenswaardigheid (of: grenzen) van de eeuwige heuvels. Zij zullen zijn op het hoofd van Jozef, ja, op de schedel van de gewijde (of: afgezonderde) onder zijn broers' (vs. 23-26).

Zijn toewijding aan God maakte hem geschikt voor de zegeningen van God op zijn 'schedel', zoals de kostelijke olie later op de schedel van de hogepriester Aäron werd uitgegoten.

Mozes' woorden over Jozef staan in Deuteronomium 33:13-17 opgetekend:

'Over Jozef zei hij: Moge zijn land door de HEERE gezegend zijn, met het beste van de hemel, met dauw, en met het beste van de watervloed die beneden ligt; met de beste opbrengst van de zon, en met het beste wat de maan voortbrengt; met het voornaamste van de aloude bergen, en met het beste van de eeuwige heuvels; met het beste van de aarde en haar volheid, en met de goedgunstigheid van Hem Die in de doornstruik woonde. Laat het komen op het hoofd van Jozef, ja, op de schedel van de gewijde (of: afgezonderde) onder zijn broers! Hij heeft de pracht van de eerstgeborene van zijn rund, en zijn horens zijn horens van de wilde os; daarmee zal hij volken stoten, allemaal, tot aan de einden der aarde. Dit zijn de tienduizenden van Efraïm, en dit zijn de duizenden van Manasse!'

De dauw

Jozef had de warmte en de kou in zich opgenomen. Zowel de zon als de maan had op hem geschenen. Hij was in staat geweest om van beide de kostbare dingen van de hemel te ontvangen en door te geven. Hij had Goddelijke energie ontvangen en straalde die energie af naar fami-

lie en vreemden, naar gevangenen en de farao. Hij kon kostbare dingen van de hemel openbaren die voor anderen verborgen waren.

Er waren geen 'wolken' tussen hem en God of tussen hem en de mensen om hem heen. Hij leek nooit gehaast te zijn. Hij ging rustig en geduldig zijn gang en nam zowel de warmte als de kou in zich op – goede en slechte tijden – als komend van zijn Heere. Hoe zijn broers of anderen de dingen ook bedoeld hadden, hij kon zeggen: **'God heeft dat ten goede gedacht, om te doen zoals het op deze dag is: een groot volk in leven te houden'** (Gen. 50:20).

Jozef was de sleutel tot eenheid op iedere plaats waar God hem stelde, overal waar hij werd erkend als Godvrezende leider en uiteindelijk als onderkoning over heel Egypte (Gen. 45:8-9). **Ook vandaag hebben we Godvrezende voorgangers en leiders als Jozef nodig.** Het zijn er slechts weinig, maar de Heere heeft voorzien in de leiders die nodig zijn.

Leiders zijn echter geen leiders wanneer er geen volgelingen zijn. Wanneer wij volgelingen zijn van de overste Leidsman en Voleinder van ons geloof (Hebr. 12:2), zullen we de leiders erkennen die Hij heeft doen opstaan. Mozes, de zachtmoedigste van alle mensen op aarde, was zo'n grote leider. Laten we niet uitzien naar flamboyante leiders met een groot charisma of leiders die autoriteit claimen, maar naar mensen die rustig onze Heere volgen, Zijn Woord onderwijzen en waken over onze zielen als degenen die rekenschap zullen afleggen aan God (Hebr. 13:7,17).

'De God nu van de vrede, Die uit de doden heeft teruggebracht de grote Herder der schapen, onze Heere Jezus, door het bloed van [het] eeuwig verbond, volmake u in alle goed werk tot het doen van Zijn wil, terwijl Hij in u werke, wat voor Hem welbehaaglijk is door Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen' (Hebr. 13:20-21).

De dag zal aanbreken dat onze Heere erkend zal worden als de Heere der heren en de Koning der koningen en allen in ware eenheid en harmonie zullen leven. Zo is het nu nog niet in de wereld, maar deze situatie kan al wel heersen in het hart van hen die Hem het gezag in hun leven geven dat Hem toekomt.

Larry A. Stassel

Bereid voor de strijd?

Gaan wij die in Jezus Christus geloven, martelaren worden? Deze vraag lijkt misschien helemaal overbodig in dit land van vrijheid en een open Bijbel². Maar laten we niet al te zeker zijn van onze huidige veiligheid. Het land is snel aan het veranderen; bepaalde verschijnselen hebben zich al ontwikkeld waardoor het heel anders is dan het land zoals onze voorvaders het kenden. De veranderingen die plaatsvinden, zijn ongunstig voor de mensen die geloven dat de Bijbel gezaghebbend spreekt tot de mensen als het werkelijke Woord van God. Velen leggen steeds minder eerbied aan de dag voor de Bijbel; nog minder bekommeren ze zich erom te weten te komen wat de Bijbel tot hen zegt.

De geestelijke overste van deze wereld is bezig de hele wereld voor te bereiden voor de komst van de mens van de zonde, de wetteloze (2 Thess. 2:3,8). Een overheersend kenmerk van deze voorbereiding is de wetteloosheid. In alle delen van de wereld en op alle gebieden van het menselijke leven schreeuwt de wetteloosheid haar verzet uit tegen de wetten van de mens en tegen de wetten van God.

Beseffen we wel dat de wetteloosheid in ons eigen land ontzaglijk betekenisvol voor ons is? Achter de bandeloze dingen die we zien, staan de geesten die ze hebben bedacht en de wil die vastbesloten is zijn

² Dit artikel is enkele tientallen jaren geleden geschreven in de VS.

eigen gang te gaan. Deze geesten hebben het gezag van God en van Zijn Woord verworpen. Daarin ligt begrepen dat ze ons ook verwerpen. Daarbij moeten we niet alleen denken aan hen die geweld plegen, maar ook aan de fatsoenlijke mensen die Gods wetten breken. De nieuwe moraal bijvoorbeeld verwerpt ons standpunt dat de Bijbel met Goddelijk gezag spreekt. Professoren in onze beste wetenschappelijke instellingen – die de leiders van morgen vormen – loochenen minachtend het ouderwetse idee van een onfeilbare Bijbel. De meeste grote kerken prediken niet meer de fundamentele evangelische leerstellingen van de eerste Christenen en de reformatoren. Sommige geestelijken zijn zo onkundig geworden van de taak van de kerk in de wereld dat ze geweld voorstaan ter ondersteuning van burgerlijke rechten.

Kortom, onze scholen, onze maatschappij, onze leidende kerken, onze links georiënteerden en relschoppers staan voor het grootste gedeelte lijnrecht tegenover wat voor ons van de grootste waarde is, de waarheden waarop wij onze eeuwige zekerheid gronden. Hoelang zal het nog duren voor ze zich tegen ons, die deze denkbeelden vasthouden, zullen keren? Velen beschouwen ons, die zich aan de Bijbelse maatstaven houden, als hopeloos achtergebleven bij onze tijd, zo niet als rare extreme figuren. Naarmate de wetteloosheid zich vermenigvuldigt, zullen de wedergeboren gelovigen die hun geloof in praktijk brengen, zich steeds opvallender onderscheiden.

Schrijver onbekend.

Zwoegen zonder de Meester

‘... kwam Hij omstreeks de vierde nachtwoak tot hen, wandelend op de zee’ (Mark. 6:48b).

Sommigen van de discipelen waren ervaren vissers. Ze hadden vele stormen op deze binnensee meegemaakt wanneer ze visten voor hun

levensonderhoud. Dit is een beeld van ons leven op aarde. In wat een dilemma bevonden de volgelingen van de Heere Jezus zich! De Heere Zelf had hen gedwongen om aan boord van het schip te gaan en naar de overkant te varen. Hijzelf ging naar de berg om te bidden.

Alleen, zonder hun Meester bij hen in de boot zwoegden ze de hele nacht. De wind en de golven waren tegen en Hij Die het wonder had verricht van de spijziging van de vijfduizend, was afwezig. In Markus 4:37 lezen we dat ze zich op hetzelfde meer bevonden in een storm die mogelijk nog heviger was. Die keer sloeg het water in het schip, zodat het bijna zonk.

Maar toen lag de Heere bij hen te slapen in het schip. Ze maakten Hem wakker en Hij beval de wind en de zee stil te zijn. Ondanks hun ongeloof rekende onze Heiland af met de omstandigheden. In de gebeurtenis van Markus 6 lezen we niet over water in het schip.

Vaak als wij bang zijn voor de golven en de wind die tegen zijn, denken we dat we zullen vergaan, maar dan horen we Zijn lieflijke stem: 'Wees welgemoed, Ik ben het, vrees niet!' (vs. 50). Hebt u Hem weleens herkend toen het roeien zwaar ging? **Het is Zijn verlangen om Zichzelf aan u te openbaren, zodat u Hem beter leert kennen.** In het donkerst van de nacht, omstreeks de vierde nachtwoak, wil Hij u bemoedigen.

Het is de Heere Die altijd voor ons bidt en de apostel Paulus schrijft aan de gelovigen in Thessalonika dat de Heere Zelf zal komen (1 Thess. 4:16). Eeuwen geleden kon Job te midden van al zijn beproevingen zeggen: 'Ik zelf zal Hem aanschouwen' (Job 19:27). Nu zien wij Hem met het oog van het geloof (Hebr. 2:9).

De nederigheid van Gods Zoon

Laten we eerbiedig nadenken over de nederigheid van de Zoon van God, hoe Hij hier was in zelfvernedering en volmaakte gehoorzaamheid aan God, als Mens onder de mensen. Toen Hij naar de aarde kwam, ontledigde Hij Zichzelf van alles wat rechtens van Hem was. Het is onmogelijk om een van de Evangeliën te lezen zonder elk moment de aangename geur van liefdevolle gehoorzaamheid en zelfverloochening te bespeuren. De verdorvenheid van de mensen om Hem heen verleende alleen maar meer kracht en zegen aan Zijn nederigheid, die nooit wankelde. Het was de 'IK BEN' Die hier in de volmaakte menselijke gehoorzaamheid op aarde was. Alles wat zuiver en mooi was in de menselijke natuur, werd in de Heere Jezus gevonden.

Alles in Zijn karakter was in volmaakte onderwerping aan God in Zijn mens-zijn; alles had zijn plaats en deed precies waartoe het diende. Als **zachtmoedigheid** Hem betaamde, was Hij zachtmoedig, wanneer **verontwaardiging** op zijn plaats was, wie zou Zijn vernietigende berisping kunnen weerstaan! Hij was **genadig**, **barmhartig** en **geduldig** voor de voornaamste van de zondaars (1 Tim. 1:13-16), maar onbewogen bij de harteloze hoogmoed van de koude farizeeër (Luk. 7:36-50). Aan het kruis was Hij **teder** tegenover Zijn moeder: in menselijke zorg vertrouwde Hij haar toe aan iemand die aan Zijn borst geleund had, maar Hij stond niet toe dat zij aanspraak op Hem maakte wanneer dat Zijn dienst voor God in de weg stond (Matth. 12:46-50).

Zijn **rust** en **zeggingskracht** brachten Zijn tegenstanders van hun stuk en deed hen soms verbijsterd staan! Wat een zachtmoedigheid raakte het hart van allen die niet verhard waren door moedwillige tegenstand! Wat een scherpste van geest om te kunnen onderscheiden tussen het kwade en het goede! In één woord samengevat was **de Mensheid van Christus volmaakt** – volkomen onderworpen aan God, alles in onmiddellijke reactie op Zijn wil. Prijs Zijn Naam!

J.N. Darby

De ark van Noach – mythe of realiteit?

dr. Stefan Drüeke

De beschrijving van Noach en de ark is één van de bekendste verhalen uit de Bijbel, en tegelijk is deze gebeurtenis heftig omstreden. Was er nu wel of niet een wereldwijde zondvloed? Is er wel écht een ark geweest?

Pasten alle dieren wel in dit schip? Zijn er vandaag nog sporen van de ark en de zondvloed te vinden?

Deze vragen worden vaak gesteld; de auteur behandelt ze uitvoerig in dit boek. Bovendien toont hij aan welk verband er is tussen de Bijbelse zondvloedbeschrijving en niet-Bijbelse zondvloedvertellingen.

De auteur is als Christen en wetenschapper nauw betrokken bij het Bijbel- en scheppingsmuseum in Wuppertal, Duitsland. Hij is ervan overtuigd dat de Bijbel het Woord van God is, en daarom onderzocht hij zorgvuldig de Bijbelse uitspraken over de hoogst actuele onderwerpen met betrekking tot ark en zondvloed. Hij neemt je als lezer mee naar lang vervlogen tijden; het zal je verbazen hoe nauwkeurig en betrouwbaar de oude beschrijving van de Bijbel is!

Aantal bladzijden 160

Hardcover

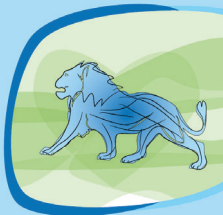
Prijs: € 14,95

Nieuwe uitgaven!

Indrukwekkend, hoor!

Tips voor tienerjongens

Peter & Alexandra P. König

Indrukwekkend, hoor!

Peter & Alexandra P. König

Tips voor tienerjongens

Heb jij al eens nagedacht over vriendschappen tussen jongens en meisjes? Wil je weten wat de Bijbel daarover zegt? In dit boekje vind je tijdloze antwoorden en veel praktische tips hoe jij Gods aanwijzingen over dit thema kunt toepassen op jouw leven. Tegelijk biedt dit boekje een waardevolle gespreksbasis voor ouders, jeugdwerkers en leraren.

Voor jongens vanaf plm. 12 jaar.

Aantal bladzijden 64

Brochure

Prijs: € 4,95

Nadenkertje

Wat is het belangrijkste?

Een Chinees die vroeger rijk was geweest, had – nadat hij zijn zonden aan God had beleden en tot geloof in de Heere Jezus was gekomen – veel te lijden. Hij werd vervolgd en benadeeld. Zijn vroeger bloeiende zaak werd door de mensen geboycot. Zo verarmde hij steeds meer, maar hij bleef zijn Heere trouw.

Toen sommige ongelovige vrienden hem bezochten, beklagden zij hem omdat hij nu in plaats van zijn vorige prachtige grote tuin slechts een armzalig stukje land voor zijn armoedige woning bezat. Zijn antwoord klonk koninklijk: ‘Ja, mijn tuintje is klein, maar’ – hij wees met zijn rechterhand naar de hemel, terwijl zijn gezicht straalde – ‘het is zeer hoog!’

Alles wat hier op aarde van waarde is, had voor deze Chinees weinig betekenis meer, sinds voor hem de Heere Jezus Christus het allerbelangrijkste was geworden. Aan de Heere Jezus en de hemel en de eeuwigheid gemeten, verliest het aardse en vergankelijke zijn vroeger zo hoog geschatte waarde. Beste lezer, wat of wie is voor u het belangrijkste?

Alle mensen zijn op zoek naar geluk. Velen doen moeite om er goed uit te zien. Anderen vinden hun geluk in het bezit van een dure auto. Ouderen houden zich bezig om vooral maar gezond en fit te blijven. Ook zijn er die gelukkig zijn als hun bankrekening dagelijks stijgt. Zo zijn er veel manieren te bedenken die je wat geluk kunnen geven. Deze mensen hebben iets gemeenschappelijk: ze zoeken overal – maar ze zoeken God niet. Ze zoeken het geluk – maar niet daar waar het te vinden is: bij de Heere Jezus Christus, de Redder van de wereld.

Al het aardse geluk gaat voorbij, maar als iemand de Heere Jezus Christus toelaat in zijn hart, heeft hij blijvend geluk gevonden.